

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 4 เมษายน 2560..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย พวกเราได้เกิดมาแล้วได้พบพระพุทธศาสนาที่มีเหตุมีผล ว่าทำดีมีความสุขทำบาปความชั่วมีความทุกข์ ความเชื่อมั่นของพวกเราทุกคนตั้งมั่นอยู่ในจิตใจว่าเป็นอย่างนี้ ถ้าหากว่ามีการศึกษาพอรู้เรื่องอย่างนี้แล้วก็จะได้พากันตั้งใจปฏิบัติ ตามคำสั่งสอนทางพระพุทธศาสนา จากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ได้ทรงสั่งสอนเอาไว้ ตามกำลังความศรัทธาของเราที่จะสามารถปฏิบัติ ปฏิบัติไปเรื่อยๆก็จะแก้ไขปัญหาได้ไปเรื่อยๆ ความทุกข์นี้ไม่มีใครต้องการต้องการแต่ความสุข เหตุฉะนั้นเวลาเราทำอะไรแล้วมันเกิดทุกข์ เราก็ต้อารู้จักว่า..เอ..สิ่งนั้นมันไม่ควรทำ เราไม่ต้องการ ก็จะได้พิจารณาเรื่องนั้นแก้ไขเรื่องนั้นของตนเอง พวกเราก็จะได้เข้าใจ การที่ผู้คนอยู่ที่ไหนพูดคุยกัน ถกเถียงว่าให้กันเกิดทุกข์ขึ้นบ้านใดเมืองใดประเทศไหน ถ้าคนเกิดขึ้นมาแล้วก็ต้องการมีความสุข เหตุฉะนั้นก็ให้เราพิจารณาถึงการพูดคุยกันสนทนากันไม่ว่าจะอยู่ที่ใด เพื่อที่จะแก้ไขปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น ให้พูดจาปราศรัยในทางที่ถูกที่ควร เหมาะสมกับกาลเทศะ นั้นๆ เหตุฉะนั้นการที่คิดในใจของเราก็เหมือนกัน คิดแล้วก็อยากให้เกิดมีความสุขอย่างเดียว ความทุกข์นี้ไม่มีใครอยากคิดแต่มันก็ต้องคิด ให้เรารู้จักพิจารณาหาวิธีแก้ไขเป็นปัจจุบันธรรม ธรรมะนี้เป็นของที่ทันสมัยที่สุดเป็นปัจจุบันธรรม ในปัจจุบันนี้เรายืนเดินนั่งนอนอยู่ เราอยู่ในอริยาบทอะไร เราพิจารณาก็จะรู้จัก เรียกว่าคนนั้นปฏิบัติอยู่ แม้จะอยู่ที่บ้านสำนักงานต่างๆ สถานที่วัดวาอารามที่ไหนก็แล้วแต่ ถ้าบุคคลนี้มีความตั้งใจ เข้าใจว่าเรากำลังปฏิบัติคุณงามความดีอยู่ระลึกถึงคุณงามความดีไว้เป็นที่พึง เราก็ได้ตั้งใจแก้ไขปัญหของตนเอง ด้วยการเปรียบเทียบว่าเหมือนกับการฟังเทศน์ด้วยตนเอง ตนเองนี้ทำอะไรพูดอะไรคิดอะไร ก็พิจารณาตามดูอยู่ในสิ่งเหล่านั้น ก็เลยแก้ไขในปัจจุบันของตนเองอยู่ เรียกว่าคนฉลาด คนฉลาดนั้นคือฟังเทศน์ด้วยตนเอง

..อันนี้ในสมัยก่อน หลวงปู่มั่นที่พวกเราเคารพบูชากราบไหว้ น้อมนึกระลึกถึงหลวงปู่ ผู้ที่มาประกาศพระศาสนาขงเขตพระพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นไป ในยุคของพวกเรานี้ก็ถือว่าเป็นผู้โชคดีได้หลวงปู่มั่นเป็นผู้ชักจูงแนะแนวทาง เวลาท่านไม่สบาย ท่านอยู่วัดเจดีย์หลวงขณะนั้น ท่านได้ออกเที่ยวไปบำเพ็ญทางอำเภอเมืองพร้าว ท่านเจ้าคุณอุบาลีถามว่า เธอไม่สบายอยู่อาพาธเจ็บป่วยทำไมจึงออกไปบำเพ็ญผู้เดียวในป่าในเขา แล้วจะไปฟังเทศน์ฟังธรรมของบุคคลผู้ใด ครูบาอาจารย์ที่ไหนจะเทศน์ให้ฟัง ไม่มีเพื่อนแนะนำคำสอนหาวิธีแก้ไข ความเจ็บป่วยความอาพาธต่างๆที่เกิดขึ้นในร่างกายจะอย่างไร หลวงปู่ท่านก็ตอบว่า ฟังเทศน์ด้วยตนเองพระเจ้าค่ะ คำว่าฟังเทศน์ด้วยตนเองก็คือ เรามีสติสัมปชัญญะตามคูจิต ของตนเอง ในการยืน เดิน นั่งนอนเว้นจากนอนหลับ ตื่นขึ้นมาแล้วพูดคุยกันเรื่องอะไร เป็นทางที่จะนำความสุขมาให้ใหม่ ให้คิดในใจของตนเองว่าคิดเรื่องอะไร ขอให้เราพิจารณาดูอยู่ ว่ามันถูกหรือผิด มันจะทำให้เกิด

ทุกข์หรือเกิดสุข เราแก้ปัญหาของตนเองอย่างนั้น จึงเรียกว่าพึ่งเทศน์ด้วยตนเอง เหตุฉะนั้นศรัทธาญาติโยมที่ไม่เคยได้ยินได้ฟัง ว่าพึ่งเทศน์ด้วยตนเองคืออะไร บางทีร่างกายของเรานี้ก็เจ็บป่วยขึ้นมา นี่แหละมันมาเทศน์เรื่องความทุกข์ให้เราฟัง บางทีเราพูดจาปราศรัยมันถกมันเถียงกันมันเกิดทุกข์ มันเกิดทุกข์อย่างนี้แล้วมันก็ได้พึ่งเทศน์ด้วยตนเอง ว่ามันเกิดทุกข์มันมีเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นแล้ว มันโกรธเกลียดเคียดแค้นกันเรื่องอย่างนี้คนเรา อยู่ด้วยกันทำไมไม่อยู่ด้วยความสงบอยู่มีความสุข เราก็รู้ได้ด้วยตนเอง จึงเรียกว่าเป็นศาสนาที่ทันสมัย เหตุการณ์ในปัจจุบันเกิดขึ้นอย่างไรก็แก้ไขในปัจจุบัน เหมือนเรามีเรื่องวันนี้เกิดขึ้นก็ต้องแก้ไขเดี๋ยวนี้ ไม่ต้องไปรอวันอื่น เรียกว่าปัจจุบัน ถ้ามันคิดเรื่องอะไรไม่ดีเกิดขึ้นมาเดี๋ยวนี้ก็แก้ไขเดี๋ยวนี้ ใครที่ยังไม่ได้ ก็พยายามแก้ไข ให้มีความเพียรความพยายามจะแก้ปัญหาของตนเอง เรียกว่าเป็นผู้ที่รักษาตนเอง พึ่งเทศน์ด้วยตนเอง ทุกคนก็ต้องได้ไปพึ่ง

..วันหนึ่งๆจะมีอาการเกิดขึ้นไม่เรื่องใดก็เรื่องหนึ่ง ทำอะไรก็เหมือนกัน พุดคุยเรื่องต่างๆ เกิดขึ้นในวันหนึ่งๆ คิดในใจเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ความคิดมันเป็นอย่างนี้ ถ้าเรารู้เรื่องอย่างนี้แล้วก็ ผู้ที่มีความเพียรก็จะพยายามแก้ปัญหาของตนเอง แก้ทุกข์ออกจากตนเองให้มีความสุข ถ้าเรารู้แล้วเราเข้าใจก็จะ ได้แก้ปัญหาได้ ความสุขก็จะเกิดขึ้นได้ในปัจจุบัน ที่พวกเราอยู่ด้วยอริยาบทต่างๆกัน ก็เรียกว่าทันสมัย เรียกว่าการแก้ไขโดยใช้ธรรมะ พระอริยเจ้าทั้งหลายที่ท่านสำเร็จ บรรลุธรรมสัมโพธิญาณได้ดวงตาเห็นธรรมแล้ว ท่านก็แก้ไขในปัจจุบัน เมื่อพึ่งเทศน์จากพระพุทธรเจ้าแล้วก็นำไป แก้ไขที่ตนเอง เพราะเรื่องอย่างนี้มันก็เกิดขึ้นในตัวของตนเองแต่ละคน ในวันหนึ่งๆมันมีหลายอาการหลายอย่างเกิดขึ้นในร่างกายจิตใจของพวกเรา นี้เราก็แก้ปัญหาปลดปล่อยปัญหา ถ้าเปรียบเทียบกับโลกข้างนอก ก็เหมือนกับคนดื่มหเหล้า คนดื่มหเหล้าไม่หยุดนี้ไปหาครูบาอาจารย์ ท่านก็แนะนำสั่งสอนไม่ให้ดื่มหเหล้า ให้หยุดดื่ม ถ้าหยุดดื่มมันก็จะไม่เมาตั้งแต่นั้นนี้ ถ้าเราหยุดเราก็จะไม่เมาต่อไป ก็นำคำสั่งสอนของท่านมาปฏิบัติตน เรียกว่าตนแลเป็นที่พึ่งของตน จะพึ่งใครอื่นเล่าเป็นที่พึ่งได้ เหตุฉะนั้นเวลาเราเจ็บป่วยนี้ก็ไปหาแพทย์หาหมอบ้าง พึ่งตนเองบ้าง ร่างกายนี้เกิดขึ้นมาแล้วมีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียน ไม่ได้มีความสุขสบายตลอดทุกวันๆ เดียวก็มีเรื่องหนึ่งเดียวก็มีเรื่องหนึ่ง เจ็บนั้นเจ็บนี้เป็นอย่างนี้บ้างอย่างนั้นบ้าง เรียกว่ามันสอนเราร่างกายนี้ ถ้าเราเข้าใจมันเราก็จะไม่ทุกข์ ผู้ใดที่ไม่อยากมีความสุขทุกข์ทุกคนก็อยากพ้นทุกข์ ก็เลขชวนขายคืนรนาวิธีแก้ไขปัญหา ปลดปล่อยออกไปจากดวงใจของตนเอง ตนเองก็ได้อยู่มีความสุข ถ้ามันเกิดขึ้นมาอีกก็พิจารณาว่า..เอ..นี่มันเป็นอนิจจัง มันไม่เที่ยงถ้าเราเจ็บป่วยขึ้นมา เดียวมันก็หาย เดียวมันก็เกิดเรื่องใหม่ขึ้นมาอีก ไม่ใช่ว่ามันหายอันนี้แล้วมันจะสบายเขาจึงเรียกว่ามันเป็นทุกข์ ก็ให้โยมพิจารณาดู ถ้าเราเจ็บมือไปจับอะไรก็ไม่ได้ นำจะไปเจ็บขาดีกว่า เจ็บขาก็เดินไม่ได้อีก งั้นเปลี่ยนไปเจ็บท้อง เจ็บท้องก็อยู่ไม่ได้อีก ไปปวดหัวอีก นี่แหละมันมีหลายเรื่องหลายอย่าง

เกิดขึ้นในร่างกายของเรา ก็ให้พยายามพลิกแพลง ใช้สติปัญญาตามดูในปัจจุบันของตนเอง เรียกว่าเป็นคนทันสมัย เหตุฉะนั้นเมื่ออาตมาไตร่ตรองใคร่ครวญแล้ว ศาสนาใดที่สอนให้ทันสมัยที่สุด ก็คือศาสนาพุทธของพวกเราที่ถือกันมากนี่เอง ให้ตั้งใจพิจารณาอยู่ ดูอยู่ ว่าเมื่อมันเป็นอย่างนี้ ร่างกายของคนเรานี้มันเป็นทุกข์ เราก็จะารู้จัก เมื่อรู้จักมันก็จะได้คลายความทุกข์ แม้จะเจ็บป่วยนิดๆ หน่อยๆ ก็ได้ทำคุณงามความดีไหว้พระสวดมนต์ปฏิบัติอยู่ ทำบุญทำทานการกุศลอยู่ ก็เรียกว่าได้ทำคุณงามความดีอยู่ สิ่งใดที่ทำไปแล้วจะทำให้ความสุขเกิดขึ้นก็เรียกว่าบุญ บุญคือความสุขใจ สรูปเลยก็คือเรียกว่าสร้างบุญ สร้างทางกายก็ดีสร้างทางวาจาก็ดี สร้างทางจิตใจก็ดี ก็เรียกว่าได้หาวิธีเดินทางที่ถูกต้องในปัจจุบัน เวลาที่อยู่บ้านอยู่ช่องไม่ว่าจะอยู่บ้านใดเมืองใดประเทศไหน พิจารณาได้ทั้งนั้นธรรมะนี้พิจารณาได้ทุกประเทศในโลก

..คำสอนของพระพุทธศาสนาเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ส่วนคำสอนของลัทธิอื่นของศาสนาอื่น เขาจะเคารพบูชาอย่างอื่นก็เป็นเรื่องของเขา เรื่องของพวกเรานี้เราเป็นชาวพุทธก็คือผู้รู้ผู้ตื่นผู้แจ่มชื่นเบิกบาน ก็เรียกว่าเป็นผู้ที่มีพุทธโธฯ เราก็จะมีปัญญาเกิดขึ้น เมื่ออายุน้อยน้อยก็มีปัญ्यान้อย เมื่ออายุปานกลางปัญญาก็เกิดขึ้น ปางกลาง เมื่อปัญญามากก็จะรู้แจ้งชัด ชัดเจนจริงแล้ว ก็จะรู้จักกิเลสความโกรธความโลภความหลงหมดก็จะสามารถปลดปล่อยออกจากดวงใจได้ ใจก็มีอิสรภาพ ก็เรียกว่าคนรู้จริง คนรู้จริงก็เหมือนกับเราไปจับไฟอย่างนี้แหละ ไฟมันไหม้มือมันเจ็บ มันเจ็บแล้วก็ไม่ได้ไปจับอีก มันก็จะรู้จักโทษของมัน รู้จักว่าโทษของสิ่งนั้นทำให้เกิดทุกข์ เราก็จะพยายามที่จะแก้ไขให้ถูกต้องไว้เป็นที่พึงของตน จะพึงใคร่เล่นนอกจากตนเอง พึ่งคนอื่นไม่ได้ การเจ็บป่วยก็พึ่งแพทย์พึ่งหมอ แม้จะกินยาไม่ถูกมันก็ยังไม่หาย การพึ่งตนเองก็ พิจารณาว่ามันเป็นอย่างนี้ร่างกาย ก็จะได้รับขนขวายทำคุณงามความดี เมื่อเรามองแล้วยังไม่เข้าใจ ก็ให้เราไปที่วัดดูตามโรงพยาบาลดู ทั้งพระภิกษุก็ดี สามเณรญาติโยมก็ดี ทำไมเจ็บป่วยเต็มโรงพยาบาลอยู่อย่างนี้ ร่างกายมันมีทุกข์อย่างนี้หนอ ก็จะได้รับขนขวายหาวิธี ปลดเปลื้องทุกข์ออกจากดวงใจ ก็จะได้มีความสุขชั่วระยะๆ ไป ก็เรียกว่าคนมีความเพียร มีความเพียรทุกอริยาบท คือการขยันเดินนั่งนอน เว้นแต่นอนหลับเท่านั้นเอง เรียกว่าเป็นคนฉลาด คนมีปัญญา ที่จะแก้ปัญหามาของตนเอง แก้ปัญหาได้แค่ไหน ก็ได้ปัญญาเกิดขึ้น ก็ได้พุทธโธตามขั้นตอน เรียกว่าเป็นผู้รู้ผู้ตื่นผู้นั่นเอง

..เหตุฉะนั้นศรัทธาญาติโยมเมื่อได้ฟังเรื่องอย่างนี้แล้วก็ให้น้อมนึกระลึก โอปะนะยิโก น้อมธรรมเข้ามาสู่ตน ให้มาอยู่ที่ตนนี้ ให้มาศึกษา เมื่อเราเข้าใจแล้วก็จะได้มีความสุขความสบาย ตามฐานะตามสภาวะของรูปร่างกายของคนเรา เหตุฉะนั้นเมื่อทุกคนได้ฟังแล้ว ก็จดจำนำไปพิจารณา โอปะนะยิโก น้อมเข้ามาพิจารณาสู่ตน เมื่อเข้าใจแล้วก็จะได้มีความสุขความสบายตามฐานะของตนเอง ก็ขออำนวยความสะดวกให้ทุกคนที่มีความตั้งใจ หากมีจุดประสงค์งานที่จะพ้นทุกข์ ก็ขอให้ตั้งใจปฏิบัติตามที่ได้กล่าวมานี้แล้วด้วย เหตุ

ฉะนั้นเราปรารถนาความพ้นทุกข์อยู่แล้ว ก็ขอให้ตั้งใจต่อไปเรื่อยๆ ก็จะได้เจริญรุ่งเรือง และมีสติปัญญาแก้
กล้าขึ้นไปแล้ว ก็จะสามารถพ้นทุกข์ไปได้ ไม่ว่าผู้หญิงผู้ชาย ไม่ว่าญาติโยมหรือพระภิกษุ ก็สามารถปลด
เปลื้องจากกิเลสทั้งหลายได้ด้วยกันทั้งนั้น สามารถบรรลุธรรมได้ด้วยกันทั้งนั้น เพราะธรรมะเป็นของกลาง
เหตุฉะนั้นก็ขอให้ทุกท่านได้ตั้งใจ สมความมุ่งมาดตามความปรารถนาของตนเอง ด้วยกันทุกท่านทุกคน
เทอญขอเจริญพร..